

[Svend Auken]

Socialdemokratiet har derudover peget på behovet for en massiv satsning på forskning og teknologisk udvikling, og vi har efter japansk forbillede stillet det forslag, at man opbygger en slagkraftig udenrigshandelsorganisation, der kan hjælpe de danske virksomheder i deres eksportfremstød både med forundersøgelser, teknologiovervågning og adgang til nye markeder.

En vigtig opgave er også at søge at skaffe udenlandske virksomheder her til Danmark, vi burde have alle forudsætninger. Vi har desværre megen ledig arbejdskraft, den er højt uddannet, vi har en erfaren arbejdskraft, vi har samarbejde og stabilitet på det danske arbejdsmarked, vi har, hvad der måske kan undre nogle, i sammenligning med andre lande et meget ubureaukratisk myndighedssystem, efterhånden har vi også gode trafikforbindelser, og vi er ved at opbygge endnu flere trafikforbindelser. I den sammenhæng vil jeg gerne minde om det positive perspektiv, der ligger i de faste forbindelser over Storebælt og Øresund.

Et problem er vort skattesystem desværre. På et eller andet tidspunkt må man vel få de nuværende regeringspartier til at erkende, at det er nødvendigt – for det er nødvendigt – med en reform som foreslået af Socialdemokratiet med bruttoskat og lavere trækprocenter. Det system kendes i forskellige udformninger i alle vore nabolande, og Danmark bliver nødt til snart at trække i arbejdstøjet, når det gælder en sådan gennemgribende omlægning af vort skattesystem.

Derimod er det komplet utroværdigt, når ikke mindst konservative politikere med statsministeren og hr. Gammelgaard i spidsen beständig kommer med nye planer om skattelettelser uden finansiel dækning. Tænk på, hvor mange gange befolkningen har hørt om »århundredets plan« og om »helhedsløsningen« og om samfundets reform, og hver gang falder det til jorden, fordi der ikke er økonomisk dækning.

Jeg noterede mig, at statsministeren glædede sig over faldet i skattetrykket fra, så vidt jeg hørte, 51 til 48 pct. Men statsministeren glemmer at nævne, at i den samme periode er statens budget vendt fra et underskud på ca. 10 mia. kr. til et underskud på ca. 40 mia. kr. Der er ikke noget problem ved at få skattetrykket ned, hvis bare man accepterer, at underskuddet vokser og vokser.

Senest har De Konservative igen været ude med milliardstore skattelettelser, løfter, der er så urealistiske, at selv Venstres skatteminister kunne se, at med et underskud på op mod 40 mia. kr. var der ingen basis for skattelettelser. Jeg vil gerne sige Venstres skatteminister tak for denne erkendelse.

Reelle lettelser af skatterne kommer først, når der er vækst i og styr på økonomien. Havde vi blot haft den samme udvikling som resten af EF, så kunne vort skattetryk have været væsentlig lavere, og så havde vi haft ligevægt på de offentlige budgetter.

Den store forskel mellem Socialdemokratiet og KV-partierne er ikke ønsket om at få skattetrykket ned. Det er vi faktisk enige om. Vi har det, jeg havde nær sagt gammeldags synspunkt, at pengene skal være der, før de kan gives ud, hvorimod konservative politikere og Venstrepolitikere, ikke mindst når der er valg i luften, tilsyneladende hylder den teori, at bare man sætter skatterne ned, så skal der nok komme orden på økonomien bagefter. Det eksperiment er jo forsøgt. I Reagans Amerika ved vi hvor farligt den teori kan udvikle sig.

Og så regeringens forlig om afgiftslettelser, der reelt koster et par milliarder kroner. Pengene bruges uden langsigtet plan og desværre også uden aftale med EF på lettelser af afgifterne på især øl, mineralvand og parfume. De penge er, undskyld, jeg siger det, næsten smidt ud ad vinduet. I alt fald kunne de efter Socialdemokratiets mening langt bedre bruges til enten at få statsunderskuddet ned eller til investeringer i forskning og erhvervsudvikling eller til kommunerne, der, som jeg sagde før, er ved at blive kvalt i stigende udgifter og faldende indtægter.

Selvfølgelig er det da populært at love, at nu skal øllet falde med 25 øre. Men er det virkelig værdigt at komme med den slags forslag og stille den slags løfter i udsigt, når bunden er ved at gå ud af statens kasse, og når kommunerne tvinges til at afskedige masser af dygtige medarbejdere, som udfører et vitalt arbejde med pasning af børn, syge og ældre?

Den høje arbejdsløshed sammen med den store stigning i antallet af førtidspensionister er vort samfunds hovedproblem. Det kan afhjælpes ved at få gang i erhvervenes hjul, ved flere uddannelses- og praktikpladser og igangsætning af nye, varige job i lokalsamfund.